

Huub van 't Hek schreef over Arnold:

Groninger poëzie uit de mond van een negroïde man met kroeshaar.

Om te zien een tegenstrijdig beeld.

Sluit je ogen en luister.

Hoor het zingen van het Gronings.

Heel echt Gronings.

Zo echt Gronings dat je alle talen van de wereld

heel even voor die klanken wilt verruilen.

Doe dan je ogen weer open en ontmoet de Groninger Arnold Veeman.

Zo echt Gronings dat je heel even

alle mensen van de wereld voor die man wilt verruilen.

Hij praat, hij zingt, hij vertelt, hij fluistert, hij fluit.

Semicantando en semiparlando.

Begeleid door vooraf opgenomen muziek.

Van strijkkwartet tot blaas sextet.

Van groot klassiek tot moderne pop.

Een hand houdt de microfoon vast.

De andere hand vertelt.

Iedere vinger een eigen verhaal.

De beelden plukt hij uit de lucht.

De teksten leent hij van de vogels.

Het Groninger land tovert hij je voor ogen.

Het overkomt je en het komt over je heen.

Zo zacht is nog nooit de Groninger deken op je neergedaald.

Een man, een voordracht, een stem die zo kan worden gekoppeld

aan Paolo Conte of Leonard Cohen.

Dat niveau heeft het ook.

Waarom staat deze Arnold Veeman

niet in Olympia of Carnegie Hall?

Omdat het TE bijzonder is voor een groot publiek?

Wat een feest om dit meegemaakt te hebben.